

ONASSIS
STEGI

ΛΕΞΕΙΣ & ΣΚΕΨΕΙΣ & ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΤΕΓΗΣ

FOR EVER MORE IMAGES?

ΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΜΙΑ ΚΥΒΕΡΝΟΜΗΧΑΝΗ
ΓΙΑ ΤΟΝ 21Ο ΑΙΩΝΑ

—
9 έως 22 Απριλίου 2019 | Εντός και εκτός Στέγης

Ποιες εικόνες του 21^{ου} αιώνα θα στέλναμε με χρονοκάψουλα στο διάστημα; Μία διαδραστική έκθεση, εργαστήρια και ένα συμπόσιο μας ταξιδεύουν στο σύμπαν των εικόνων γύρω μας και διερευνούν τους όρους παραγωγής, διακίνησης και νοηματοδότησης τους.

Το 1977, τα διαστημόπλοια Voyager I και II ξεκινούν το διαστημικό τους ταξίδι, μεταφέροντας ένα είδος οπτικοακουστικών αρχείων: τα golden records αποτελούν ένα μήνυμα για πιθανούς εξωγαλαξιακούς παραλήπτες, μια χρονοκάψουλα στο μέλλον που κωδικοποιεί και κοινοποιεί την ύπαρξη και τα επιτεύγματα της ανθρωπότητας στον πλανήτη Γη. Τι θα στέλναμε όμως σήμερα, 40 χρόνια μετά την πρώτη εκείνη αποστολή, και ποιο θα ήταν το νόημα των εικόνων που θα επιλέγαμε; Μήπως ένα alarm message για το μέλλον του ίδιου του πλανήτη;

Το πρότζεκτ "[For Ever More Images?](#)" ασχολείται με αυτό το ερώτημα, σε μια εποχή κατά την οποία οι εικόνες που φτιάχνουμε και διακινούμε, καθορίζονται κυρίως από προγραμματιστικές ρουτίνες, αλγόριθμους και αυτοματοποιημένες συμπεριφορές.

Μια έκθεση-εγκατάσταση στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση από 9 έως 22 Απριλίου, μια διαδραστική κυβερνομηχανή που κατασκευάζει χρονοκάψουλες, μια σειρά διαλέξεων στο Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών (12 Απριλίου) και στο Ωδείο Αθηνών (13 και 14 Απριλίου), μας καλούν να εξετάσουμε τον τρόπο που παράγουμε, καταναλώνουμε, αντιλαμβανόμαστε και νοηματοδοτούμε τις εικόνες στον 21ο αιώνα. Εγκαίνια έκθεσης: 9 Απριλίου 2019 | 20:00 | dj set: Agent Mo aka Μαρίνα Γιώτη

Στην έκθεση συμμετέχουν οι καλλιτέχνες: Natalie Bookchin, James Bridle, Adam Broomberg & Oliver Chanarin, Harun Farocki, Joan Fontcuberta, Forensic Architecture, Πάνος Μαζαράκης, Μαρία Μαυροπούλου, Rabih Mroué, Jon Rafman, Taryn Simon, Monika Sziladi, Penelope Umbrico, Cameron Wilson, Liam Young

Στο συμπόσιο συμμετέχουν οι: Eduardo Cadava (Πανεπιστήμιο του Πρίνστον), Zahid Chaudhary (Πανεπιστήμιο του Πρίνστον), Tom Cohen (Κρατικό Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης – SUNY, Άλμπανι), Joan Fontcuberta (Βαρκελώνη), Forensic Architecture (Eyal Weizman, Χριστίνα Βαρβία), Raviv Ganchrow (Ινστιτούτο Ηχολογίας, Χάγη), Tom Keenan (Κολέγιο Bard, Νέα Υόρκη), Bouchra Khalili (Βερολίνο), Susan Meiselas (Νέα Υόρκη), Yates McKee (Cooper Union, Νέα Υόρκη), Rosalind Morris (Πανεπιστήμιο Κολούμπια, Νέα Υόρκη), Fred Moten (Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης – NYU), Jean-Luc Nancy (Γάλλος φιλόσοφος), RaMell Ross (NYU), Sharon Sliwinski (Πανεπιστήμιο του Δυτικού Οντάριο), Fernando Zalamea (Εθνικό Πανεπιστήμιο της Κολομβίας, Αθηνά Αθανασίου (Πάντειο Πανεπιστήμιο), Λιάνα Θεοδωράτου (NYU in Athens), Χρήστος Καρράς (Στέγη Ιδρύματος Ωνάση), Αριστείδης Μπαλτάς (Μετσόβειο Πολυτεχνείο), Ελισάβετ Πλέσσα (ιστορικός τέχνης και ανεξάρτητη επιμελήτρια, Αθήνα), Φαίη Τζανετουλάκου (ιστορικός τέχνης, Αθήνα)

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Επιμέλεια έκθεσης: Γιώργος Καραηλιάς, Γιώργος Πρίνος, Πάσκουα Βοργιά
Επιμέλεια συμποσίου: Eduardo Cadava

ΕΚΘΕΣΗ: FOR EVER MORE IMAGES?

**9 έως 22 Απριλίου 2019 | Εγκαίνια έκθεσης 9 Απριλίου 20:00
-1 Εκθεσιακός χώρος | Καθημερινά 16:00-22:00**

Εξετάζοντας την πολιτική υπόσταση των μεγάλων δεδομένων και της ψηφιακής ανάλυσης – μεταμφιεσμένων σε εικόνες – προσπαθούμε να αναδείξουμε την ένταση που υπάρχει μεταξύ του βλέμματος της μηχανής και του ατέρμονου πόθου του ανθρώπου για νόημα και ελευθερία. Εσύ το βλέπεις;

«Αυτές οι εικόνες στερούνται κοινωνικής πρόθεσης. Δεν αποσκοπούν σε διαπαιδαγώγηση. Ούτε σε στοχασμό» λέει ο Harun Farocki το 2001 και επινοεί τον όρο «επιχειρησιακές εικόνες». Αναφέρεται σε εικόνες που δημιουργούνται από μηχανές για μηχανές, όπου καμία ανθρώπινη διαμεσολάβηση δεν εμπλέκεται στη διαδικασία.

Έκτοτε, οι τεχνολογίες βαθιάς μάθησης έχουν προικίσει την τεχνητή νοημοσύνη με ένα άνευ προηγουμένου επίπεδο προσαρμοστικότητας και εξελικτικής ικανότητας. Σήμερα, οι άνθρωποι είναι δυνατόν να φωτογραφίζονται από μηχανές, χωρίς καν να το γνωρίζουν. Τα πρόσωπα, τα συναισθήματα, οι συνήθειες, οι πεποιθήσεις, οι εικόνες και τα δεδομένα τους μπορούν να συλλέγονται, να αποθηκεύονται και να αξιοποιούνται με μαζικούς και αόρατους τρόπους, εξυπηρετώντας πολέμους, την επιτήρηση, το παγκόσμιο κεφάλαιο και διάφορα συστήματα διαχείρισης κινδύνου, σκοπός των οποίων είναι να προβλέπουν το μέλλον. Ο κόσμος σήμερα προσομοιάζει σε μια τεράστια κρυστάλλινη σφαίρα που απορροφά οτιδήποτε οπτικά και η οποία, ταυτόχρονα, προβάλλει τα προκαθορισμένα πλάνα της πίσω σε μας.

Ποιος όμως κατέχει και ελέγχει τα Μεγάλα Δεδομένα, το νέο πετρέλαιο της εποχής μας; Ποιος τα προσφέρει; Ποιος γίνεται το «προϊόν» που τρέφει την οικονομία του καπιταλισμού της επιτήρησης; Ποια είναι η πολιτισμική σημασία τέτοιων οπτικών τεχνουργημάτων και υπολογιστικών συσκευών, σε σύγκριση με το περιεχόμενο των Χρυσών Δίσκων της ΝΑΣΑ του 1977, οι οποίοι προβάλλουν στο Διάστημα και στο μέλλον μια τελείως εξιδανικευμένη εκδοχή του ανθρώπινου κόσμου; Την εποχή εκείνη, οι άνθρωποι έλπιζαν να επικοινωνήσουν με εξωγήινες μορφές ζωής μέσω αυτών που έκριναν αρκούντως όμορφα και σημαντικά για να διατηρηθούν στο Κενό.

Σήμερα, αυτό το Κενό διαθλά πίσω σε μας τα διάσπαρτα σωματίδιά του, τα άπειρα ψηφία και εικονοστοιχεία του συνθέτουν μια νέα εποχή, μια παγκόσμια εικόνα που δεν εμφανίζεται να είναι γραμμική, τακτοποιημένη και λαμπρή.

Διερευνώντας τις πολιτικές της ψηφιακής ανάλυσης και των Μεγάλων Δεδομένων – που αμφότερα καλύπτονται με τον μανδύα των εικόνων–, ελπίζουμε να αναδείξουμε την ένταση ανάμεσα στο μάτι της μηχανής και την ατέρμονη επιθυμία της ανθρωπότητας για αναζήτηση νοήματος και ελευθερίας. Την βλέπετε;

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Επιμέλεια: Πάσκουα Βοργιά, Γιώργος Καραηλίας, Γιώργος Πρίνος

Συμμετέχοντες Καλλιτέχνες

Natalie Bookchin, James Bridle, Adam Broomberg & Oliver Chanarin, Harun Farocki, Joan Fontcuberta, Forensic Architecture, Πάνος Μαζαράκης, Μαρία Μαυροπούλου, Rabih Mroué, Jon Rafman, Taryn Simon, Monika Sziladi, Penelope Umbrico, Cameron Wilson, Liam Young

ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΣΤΟΝ 21ο ΑΙΩΝΑ ΣΥΜΠΟΣΙΟ: FOR EVER MORE IMAGES?

12 έως 14 Απριλίου 2019 | Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών & Ωδείο Αθηνών

Ας διερευνήσουμε το πως αλλάζει στάτους η «εικόνα» σήμερα και στο μέλλον: μια επείγουσα ερώτηση για ένα θέμα που ακόμα δεν μπορούμε να κατανοήσουμε.

Η διεθνής αυτή συνάντηση συγκεντρώνει προσκεκλημένους και προσκεκλημένες που δραστηριοποιούνται στα πεδία της φιλοσοφίας, της αρχιτεκτονικής, της τέχνης, της φωτογραφίας, του κινηματογράφου, της θεωρίας των μέσων ενημέρωσης, της λογοτεχνικής θεωρίας, της ανθρωπολογίας, των σπουδών επιτέλεσης (performance studies) και των φυλετικών σπουδών, για να διερευνήσουν τα αναρίθμητα μέσα και μορφές με τις οποίες εμφανίζεται η εικόνα σήμερα: τον ρόλο και τη θέση της στους τομείς της εγκληματολογίας και της επιτήρησης, των τεχνολογιών ιατρικής και σόναρ, της πληροφορικής και των όπλων, των ηλεκτρονικών πεδίων των οπλοποιημένων δεδομένων, των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και των ψηφιακών πλατφορμών, της όρασης υπολογιστών και της τεχνητής νοημοσύνης, του κινηματογράφου και των τεχνικών μέσων, των αλγόριθμων της αντίληψης, της κλιματικής αλλαγής και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των ταξινομητικών σχημάτων όλων των ειδών και αναρίθμητων ετερογενών και συχνά αποσπασματικών μορφών.

Οι συμμετέχοντες και οι συμμετέχουσες στο συνέδριο εκπροσωπούν τις Ηνωμένες Πολιτείες, τον Καναδά, την Κολομβία, την Ισπανία, τη Μεγάλη Βρετανία, την Ολλανδία, τη Γαλλία, το Ισραήλ, το Μαρόκο, το Πακιστάν και την Ελλάδα, ενώ αρκετοί και αρκετές ειδικεύονται σε περιοχές που περιλαμβάνουν επίσης την Ινδία, την Ταϊλάνδη και άλλες χώρες.

Μαζί θα εξετάσουμε το μεταβαλλόμενο καθεστώς των εικόνων σήμερα και στο μέλλον, ως ένα ερώτημα που επείγει να το απαντήσουμε και όχι ως ζήτημα που ήδη κατανοούμε.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Επιμέλεια: Eduardo Cadava

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12.4 | ΓΑΛΛΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ | 18:00-23:00

18:00 | Καλωσόρισμα | Χρήστος Καρράς (Στέγη Ιδρύματος Ωνάση) και Eduardo Cadava (Πανεπιστήμιο του Princeton)

18:30-19:45 | Το μέλλον των μελλοντικών εικόνων | Jean-Luc Nancy* (στα γαλλικά, με παράλληλη μετάφραση στα ελληνικά και στα αγγλικά) | Συντονισμός: Eduardo Cadava

20:00-22:00 | Προβολή “Hale County This Morning, This Evening” (Το Hale County σήμερα το πρωί, σήμερα το απόγευμα)
Πρώτη Πανελλήνια προβολή.
Η ταινία ήταν φέτος υποψήφια για Όσκαρ Καλύτερου Ντοκιμαντέρ και έχει βραβευτεί στο Sundance Film Festival με Special Jury Award for Creative Vision 2018.
Η προβολή πραγματοποιείται με τη συγχρηματοδότηση του NYU in Athens.
Η ταινία είναι στα αγγλικά, με ελληνικούς υπότιτλους

Ακολουθεί συζήτηση μεταξύ του σκηνοθέτη RaMell Ross και της Λιάνας Θεοδωράτου (NYU και NYU in Athens)

22:00-23:00 | Δεξίωση

ΣΑΒΒΑΤΟ 13.4 | ΩΔΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ | 12:00-20:30

12:00-13:30 | Forensic Architecture και «Η υπόθεση Παύλος Φύσσας»
Eyal Weizman (Forensic Architecture, Λονδίνο)
Χριστίνα Βαρβία (Forensic Architecture, Λονδίνο)
Συντονισμός: Αριστείδης Μπαλτάς (Μετσόβειο Πολυτεχνείο)

14:00-15:30 | Τα κλίματα των εικόνων
Tom Cohen (Κρατικό Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης – SUNY, Άλμπανι)
Yates McKee (Cooper Union, Νέα Υόρκη)
Συντονισμός: Φαίη Τζανετουλάκου (ιστορικός τέχνης, Αθήνα)

Διάλειμμα

17:00-18:30 | Οι ήχοι των εικόνων
Raviv Ganchrow (Ινστιτούτο Ηχολογίας, Χάγη)
Fred Moten* (Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης – NYU) και Fernando Zalamea (Εθνικό Πανεπιστήμιο της Κολομβίας)
Συντονισμός: Χρήστος Καρράς (Στέγη Ιδρύματος Ωνάση)

19:00-20:30 | Η οργή των εικόνων
Joan Fontcuberta (Βαρκελώνη)
Συντονισμός: Eduardo Cadava (Πανεπιστήμιο του Princeton)

ΚΥΡΙΑΚΗ 14.4 | ΩΔΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ | 12:00-19:00

12:00-13:30 | Τα δικαιώματα των εικόνων
Tom Keenan (Κολέγιο Bard, Νέα Υόρκη)
Sharon Sliwinski (Πανεπιστήμιο του Δυτικού Οντάριο)
Συντονισμός: Αθηνά Αθανασίου (Πάντειο Πανεπιστήμιο)

14:00-15:30 | Η γεωγραφία των εικόνων
Zahid Chaudhary (Πανεπιστήμιο του Πρίνστον)
Rosalind Morris (Πανεπιστήμιο Κολούμπια, Νέα Υόρκη)
Συντονισμός: Ελισάβετ Πλέσσα (ιστορικός τέχνης και ανεξάρτητη επιμελήτρια, Αθήνα)

Διάλειμμα

17:00-18:30 | Η μετανάστευση των εικόνων

Συζήτηση μεταξύ της Bouchra Khalili (Βερολίνο) και της Susan Meiselas (Νέα Υόρκη)
Συντονισμός: Eduardo Cadava (Πανεπιστήμιο του Princeton)

18:45-19:00 | Τελικές παρατηρήσεις

* Οι συμμετέχοντες με αστερίσκο θα παρέμβουν στο συμπόσιο μέσω τηλεδιάσκεψης

ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΥ

Το μέλλον των μελλοντικών εικόνων

Jean-Luc Nancy

Σε μια σειρά από κείμενά του για την εικόνα, ο παγκοσμίου φήμης Γάλλος φιλόσοφος Jean-Luc Nancy έχει περιγράψει τις ανησυχητικές δυνάμεις που απελευθερώνονται από τις εικόνες που μας καλούν να τις αντιμετωπίσουμε, τους περιορισμούς που μας δεσμεύουν σ' αυτές, τον θάνατο που μας κοιτάζει κατάματα μέσα από τα παγωμένα χαρακτηριστικά τους και την αποστασιοποιημένη τους οικειότητα, καθώς και τη βία και την αμφισημία που τόσο συχνά ελλοχεύει στην καρδιά τους. Σε έναν κόσμο όλο και πιο κορεσμένο από εικόνες, μπορούμε άραγε να συνεχίζουμε να λέμε ότι γνωρίζουμε τι είναι η εικόνα; Μπορούμε να φανταστούμε το μέλλον των εικόνων, ακόμη και το μέλλον των μελλοντικών εικόνων;

Hale County, This Morning, This Evening

Σκηνοθεσία: RaMell Ross

Συζήτηση με τον RaMell Ross και τη Λιάνα Θεοδωράτου

Το εντυπωσιακό σκηνοθετικό ντεμπούτο του RaMell Ross –το *Hale County, This Morning, This Evening* (Το Hale County, σήμερα το πρωί, σήμερα το απόγευμα)– έχει κερδίσει τις επευφημίες των κριτικών και μια σειρά από διακρίσεις, συμπεριλαμβανομένης μιας υποψηφιότητας για Όσκαρ στην κατηγορία του Καλύτερου Ντοκιμαντέρ. Μια ιμπρεσιονιστική και πρωτοποριακή ταινία που διαδραματίζεται στην κομητεία Hale της Αλαμπάμα, εξετάζει τις καθημερινές προσωπικές στιγμές των Αφροαμερικανών πρωταγωνιστών της και της κοινότητας στην οποία ζουν. Πρόκειται για ένα φιλμ-αποτύπωμα του ιστορικού Νότου. Ένα λυρικό ντοκιμαντέρ στο οποίο τα δράματα ενσωματώνονται, εκμαιεύονται, συμπεραίνονται, και όπου ο τόνος και η διάθεση –και οι οπτικές και ηχητικές στιγμές και συνειρμοί που δημιουργούν– είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την παρατήρηση του κάθε χαρακτήρα και της προσωπικής εμπειρίας και την επίκληση σε αυτά. Συνοφθαίνοντας εικόνες που αντικαθιστούν την αφηγηματική πλοκή με οπτικές κινήσεις, ο Ross κατασκευάζει ένα εμπνευσμένο φιλικό κέντημα που περιπλέκει τον χρόνο, την ανθρώπινη ψυχή, την ιστορία, το περιβαλλοντικό θαύμα, την κοινωνιολογία και τα κοσμικά φαινόμενα, και δημιουργεί ένα νέο αισθητικό πλαίσιο για να βλέπεις και να βιώνεις τη ζεστασιά και τις καρδιές των ανθρώπων στην περιοχή της Μαύρης Ζώνης των ΗΠΑ και πολύ πιο πέρα. Η ταινία διερωτάται αν μπορούμε να βιώσουμε μια ζωή στηριζόμενη στα οφέλη της τεχνολογίας χωρίς να θυσιάσουμε τη γνώση, την εμπειρία και την κληρονομιά μιας ζωής που έχει βιωθεί σε σχέση με συγκεκριμένες ιστορίες και ιστορικές συνθήκες.

Forensic Architecture και «Η υπόθεση Παύλος Φύσσας»

Eyal Weizman και Χριστίνα Βαρβία

Οι συγκρούσεις σε όλο τον κόσμο γίνονται ολοένα και πιο σύνθετα περιβάλλοντα δεδομένων και μίντια και ως εκ τούτου είναι απαραίτητο να αναπτυχθούν αναλυτικές τεχνικές και στρατηγικές που να ανταποκρίνονται καλύτερα σ' αυτή την πολυπλοκότητα. Ο Eyal Weizman, διευθυντής του Forensic Architecture Agency (Κέντρο Εγκληματολογικής Αρχιτεκτονικής), θα συζητήσει τους τρόπους με τους οποίους τα πεδία εικόνας που παράγονται από τον ψηφιακό εξοπλισμό καταγραφής, τις δορυφορικές επικοινωνίες, τις τεχνολογίες τηλεανίχνευσης και τις πλατφόρμες μέσων κοινωνικής δικτύωσης μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ανάλυση των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου. Θα εξηγήσει πώς η δημιουργία κινούμενων σχεδίων και διαδραστικών χαρτογραφιών όχι μόνο μας βοηθά να μοντελοποιούμε τα γεγονότα καθώς εκτυλίσσονται στον χώρο και στον χρόνο, αλλά επίσης μας βοηθά να εφεύρουμε νέες τεχνικές έρευνας των μίντια και νέους τρόπους παρουσίασης των ερευνών που αφορούν την άσκηση βίας σε αστικά και αρχιτεκτονικά περιβάλλοντα. Η αναπληρώτρια διευθύντρια του Forensic Architecture Χριστίνα Βαρβία θα συζητήσει τις προσπάθειες του οργανισμού να ανακατασκευάσει τα γεγονότα που οδηγούν στη δολοφονία του Παύλου Φύσσα χρησιμοποιώντας οπτικοακουστικό υλικό. Η επακόλουθη βιντεο-έρευνα και η συνοδευτική αναφορά, που παρουσιάστηκε στο ελληνικό δικαστήριο τον Σεπτέμβριο του 2018, συνδυάζει υλικό από κάμερες ασφαλείας, καταγεγραμμένες συνομιλίες μεταξύ αστυνομικών υπηρεσιών και υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης και καταθέσεις μαρτύρων, και επισημαίνει τον ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν οι εικόνες στις εγκληματολογικές και ποινικές έρευνες.

Το κλίμα των εικόνων

Tom Cohen και Yates McKee

Το συγκεκριμένο πάνελ θα διερευνήσει τις σχέσεις μεταξύ των τεχνικών μέσων (ιδίως του κινηματογράφου, της φωτογραφίας, της ζωγραφικής και της τεχνητής νοημοσύνης) και ζητήματα που αφορούν την κλιματική αλλαγή και την εποχή που ονομάζεται «Ανθρωπόκαινος» (Anthropocene). Εστιάζοντας σε υλικό από ταινίες των Hitchcock και Kubrick, στις φωτογραφίες των Robert Capa και Sebastiao Salgado και σε ζωγραφικά έργα του Andy Warhol, το πάνελ θα εντοπίσει τις μορφές της καταστροφής, του θανάτου και της εξαφάνισης που κυκλοφορούν σε σχέση τόσο με τον κόσμο των εικόνων όσο και με τις κρίσεις της βιόσφαιράς μας. Εάν είμαστε αυτή τη στιγμή μάρτυρες των διπλών επιταχύνσεων που έχουν περάσει τα λεγόμενα «σημεία καμπίης» στο δημόσιο φαντασιακό, πέρα από την αναστρεψιμότητα –το κλιματικό χάος και την τεχνητή νοημοσύνη– μπορούμε επίσης να καταχωρήσουμε και τις ταυτοποιήσεις μεταξύ κινηματογράφου και εξαφάνισης των ειδών, μεταξύ των εικόνων και της «Ανθρωπόκαινου», μεταξύ μέτρων ασφαλείας και εκτόπισης πληθυσμών. Μπορούμε να σκεφτούμε τη σχέση ανάμεσα σε αυτό που ο Hal Foster χαρακτήρισε «ανήσυχη εικόνα» (distressed image) και σε έναν κόσμο του οποίου τα κλίματα και οι ατμόσφαιρες είναι όλο και περισσότερο ανήσυχες, έως και εξαντλημένες;

Οι ήχοι των εικόνων

Ravin Ganchrow και Fred Moten

Μπορούμε να μιλήσουμε για τις ηχητικές συχνότητες των εικόνων, για το φωνογραφικό τους περιεχόμενο; Η όραση συνοδεύεται πάντα από ακρόαση; Το να βλέπει κανείς διπλασιάζεται πάντα ως ήχος; Μέσα στη σύνθετη μουσική της εικόνας, ο αυτοσχεδιασμός ενεργοποιείται σε έναν ήχο που φέρει πληροφορίες στα υπόρρητα γραφικά του ρυθμού του, σε μια χωρική

αναπαράσταση η οποία είναι ήχος, σε έναν χώρο του οποίου η ακουστική υπερβαίνει τον οπτικο-χωρικό προσδιορισμό αλλά δεν αντιτίθεται σε αυτόν. Πράγματι, οι προσπάθειες να υλοποιηθούν οι ηχητικές δονήσεις, είτε με την πρόσδοση ιδιοτήτων αντικειμένου είτε με τη μετάφρασή τους σε οπτικές φόρμες, διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στην ιστορική επιστημολογία του ήχου. Από τα σχήματα του Chladni μέχρι τον «φωνοαυτογράφο», η ορατότητα της ακουστικής υπογραμμίζει συνεχώς τις χωρικές διαστάσεις του ήχου. Οι Ravin Ganchrow και Fred Moten θα διερευνήσουν τις φωνητικές ενέργειες των εικόνων, το «δονούμενου έδαφός» τους και τις ηχητικές τοπογραφίες τους, εξετάζοντας την κυκλοφορία τους μέσα στην ιστορία των τεχνολογιών ανίχνευσης των κραδασμών και σε κείμενα όπως το *Zong!* της M. NourbeSe Philip, στο οποίο ο χώρος είναι (φωνο)γραμμένος και ακούγεται η ιστορία του «μεσαίου περάσματος» –του θαλάσσιου ταξιδιού των Αφροαμερικανών στα δουλεμπορικά πλοία.

Η οργή των εικόνων

Joan Fontcuberta

Ο Καταλανός εικαστικός Joan Fontcuberta έχει πρόσφατα διερευνήσει αυτό που ονομάζει «οργή των εικόνων», την άγρια διάδοση και κυκλοφορία εικόνων σε όλα τα μέσα ενημέρωσης και σχεδόν σε κάθε διάσταση της καθημερινής μας ζωής. Ταυτόχρονα, τα κείμενά του και η πρακτική του ως φωτογράφου φανερώνουν ότι αυτός ο κορεσμός μάς υποχρεώνει να σκεφτούμε εικόνες που συνεχίζουν να λείπουν, εικόνες που δεν υπήρξαν ποτέ, που υπήρξαν αλλά παρέμεναν μη διαθέσιμες, που χάθηκαν στη συλλογική μας μνήμη ή απαγορεύτηκαν ή λογοκρίθηκαν. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, συχνά ξεκινώντας από ήδη υπάρχοντα αρχεία, δημιουργεί διαρκώς νέες φωτογραφίες με διαφορετικά είδη λογισμικού και αλγορίθμων. Με αυτόν τον τρόπο, μας ενθαρρύνει να σκεφτούμε το νέο καθεστώς της φωτογραφικής εικόνας σε μια εποχή στην οποία η τρελή διαδρομή της κυριαρχεί πάνω στο περιεχόμενό της.

Τα δικαιώματα των εικόνων

Tom Keenan και Sharon Sliwinski

Είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς διεκδικήσεις που αφορούν ανθρώπινα δικαιώματα χωρίς τη χρήση εικόνων. Καλώς ή κακώς, οι εικόνες διαμαρτυρίας, αποδείξεων και διαβεβαιώσεων είναι η lingua franca των αγώνων για δικαιοσύνη σήμερα. Και φαίνεται να έρχονται σαν πλημμύρα, όλο και περισσότερο, μέρα και νύχτα. Αλλά μέσα από ποια κανάλια περνάει ο χείμαρρος; Το πάνελ θα εξετάσει τις οδούς μέσω των οποίων αυτές οι εικόνες και ιδέες κυκλοφορούν σε διαδρομές που δεν επιτρέπουν απλώς, αλλά στην πραγματικότητα διαμορφώνουν τις διεκδικήσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και το εννοιολογικό υπόβαθρο τους. Ποιες είναι οι τεχνολογίες και οι γλώσσες που δομούν την παγκόσμια κατανομή του ανθρωπισμού και του οικουμενισμού και πώς οι ίδιες τεχνολογίες και γλώσσες αφήνουν το σημάδι τους σε αυτές τις ιδέες; Πώς έχουν μεταμορφώσει οι τεχνολογίες της εικόνας και των καναλιών επικοινωνίας τους ίδιους τους όρους των ανθρωπίνων δικαιωμάτων; Αν ο λόγος και ο ακτιβισμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επικεντρώνονται όλο και περισσότερο στην παρουσίαση αποδεικτικών στοιχείων αντλούμενων από τα διάφορα ειδών μίντια, θα μπορούσαμε επίσης να φανταστούμε τα δικαιώματα που οι εικόνες όχι μόνο να παράγουν αλλά φέρουν οι ίδιες; Τι δίνει στις εικόνες το δικαίωμα της ύπαρξης και πώς μπορεί να συνδέεται αυτό το δικαίωμα με τα ανθρώπινα και τα μη ανθρώπινα δικαιώματα;

Η γεωγραφία των εικόνων

Zahid Chaudhary και Rosalind Morris

Ως στοιχεία αρχείων που συνεχώς διευρύνονται, οι εικόνες αντιστέκονται στη δέσμευση σε μια συγκεκριμένη, μοναδική τοποθεσία. Ενώ ταξιδεύουν σε όλο τον κόσμο και σε διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές, αλλάζουν διαρκώς μορφή και εκτοπίζονται περαιτέρω όποτε αναπλαισιώνονται και ξαναδιαβάζονται. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο πρέπει να μάθουμε πώς να εντοπίζουμε την κίνηση των εικόνων σε όλα τα είδη των συνόρων και πώς να τις θεωρούμε ταυτόχρονα υλικά αντικείμενα, μέσα επικοινωνίας, και αποσωματοποιημένα και περιοδεύοντα δίκτυα σχέσεων. Πράγματι, καθώς οι κάμερες καταγράφουν, ενεργοποιούν ή ελέγχουν την ανθρώπινη κίνηση σε διαφοροποιημένες γεωγραφικές, πολιτισμικές και πολιτικές περιοχές, οι ίδιες οι εικόνες μεταναστεύουν με τους δημιουργούς, τα υποκείμενα και τους θεατές τους. Εξερευνώντας τις πρακτικές λήψης εικόνων στην Ινδία, το Ισραήλ, την Ταϊλάνδη, τη Νότια Αφρική και άλλες χώρες του κόσμου, οι Zahid Chaudhary και Rosalind Morris ανακαλύπτουν διασπορικές φωτογραφικές συνθήκες που εγείρουν ερωτήματα σχετικά με τον βαθμό στον οποίο οι εικόνες φέρουν ίχνη συγκεκριμένων γεωγραφικών και ιστορικών συνθηκών ή τον βαθμό στον οποίο συνδέονται με ένα δίκτυο διαφορετικών τοποθεσιών. Μπορούμε να μιλήσουμε για τη γεωγραφία των εικόνων ή πρέπει να μιλάμε για διάφορες γεωγραφίες μίας εικόνας; Παραμένουν οι εικόνες συνδεδεμένες με μια συγκεκριμένη τοποθεσία ή πάντα λειτουργεί μια ορισμένη αποπλαισίωση και αφαίρεση εντός τους;

Η μετανάστευση των εικόνων

Bouchra Khalili και Susan Meiselas

Μεγάλο μέρος του έργου των Bouchra Khalili και Susan Meiselas έχει αφιερωθεί σε θέματα σύγκρουσης, μετανάστευσης, εκτοπισμού και κίνησης τόσο των ανθρώπων όσο και των εικόνων. Επειδή οι φωτογραφίες και οι κινηματογραφικές εικόνες μιλούν και μετακινούνται μεταξύ ιστορικών περιόδων, εθνικών συνόρων και διαφορετικών μέσων ενημέρωσης, ίσως δεν είναι τυχαίο ότι η φωτογραφία και το φιλμ εντάσσονται στους προνομιακούς τρόπους παρουσίασης των μεταναστευτικών κρίσεων και των προσφύγων, και αυτό γιατί κάθε εικόνα είναι καθαυτή ενός είδους πρόσφυγας. Κάθε εικόνα μετατρέπεται αυτό που παρουσιάζει σε πρόσφυγα –το αποκόπτει από το περιβάλλον του και το μετατοπίζει σε άλλον τόπο και στιγμή– και κάθε εικόνα κυκλοφορεί στον κόσμο μακριά από το «αρχικό» της πλαίσιο. Αυτό που κάνει μια εικόνα *εικόνα* είναι ίσως η ικανότητά της να περιπλανιέται, συχνά μακριά από τη στιγμή και τον τόπο παραγωγής της. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η μαζική κυκλοφορία των εικόνων που χαρακτηρίζει την τρέχουσα περίοδο απαιτεί να αναπτύξουμε ένα οπτικό και γλωσσικό λεξικό για την κατανόηση του μεταναστευτικού τους χαρακτήρα και της αυτενέργειας που θα μπορούσαν ή δεν θα μπορούσαν να έχουν σε σχέση με την μετακίνηση και τον εκτοπισμό τους. Λαμβάνοντας ως σημείο εκκίνησης το έργο της Khalili και της Meiselas, το συγκεκριμένο πάνελ θα σκεφτεί τους τρόπους με τους οποίους το ταξίδι των εικόνων μάς βοηθά να σκεφτούμε τη μετανάστευση και τον εκτοπισμό των λαών, ακόμη και αν το ίδιο αυτό ταξίδι μπορεί επίσης να εμποδίσει μια τέτοια σκέψη.

Συμμετέχοντες

Χριστίνα Βαρβία, Zahid Chaudhary, Tom Cohen, Joan Fontcuberta, Raviv Ganchrow, Λιάνα Θεοδωράτου, Tom Keenan, Bouchra Khalili, Yates McKee, Susan Meiselas, Rosalind Morris, Fred Moten, Jean-Luc Nancy, RaMell Ross, Sharon Sliwinski, Eyal Weizman,

Πληροφορίες
Στέγη Ιδρύματος Ωνάση
Συγγρού 107
9 έως 22 Απριλίου 2019
Εγκαίνια έκθεσης 9 Απριλίου 20:00
Καθημερινά 16:00-22:00
-1 Εκθεσιακός Χώρος
Είσοδος ελεύθερη

Πληροφορίες συμποσίου
12 Απριλίου | 18:00-23:00 | Γαλλικό Ινστιτούτο (Σίνα 31, Αθήνα)
13 Απριλίου | 12:00-20:30 | Ωδείο Αθηνών Βασιλέως Γεωργίου Β΄ 17-19
14 Απριλίου | 12:00-19:00 | Ωδείο Αθηνών Βασιλέως Γεωργίου Β΄ 17-19

Είσοδος ελεύθερη με δελτία εισόδου

<https://www.onassis.org/el/whats-on/for-ever-more-images>

POWERED BY

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Επίσημος Χορηγός Αερομεταφορών
Official Air Carrier Sponsor

Χορηγοί Επικοινωνίας
Media Sponsors

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

monopoli.gr

naftemporiki.gr

clickatlife.gr

parallaxi
www.parallaximag.gr

εξώστης
www.exostipress.gr

dancepress.gr

in2life.gr

ΠΡΩΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
91.6 • 105.8
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΑΙΔΟΦΟΝΙΑ

Με την υποστήριξη
Supported by

αθηνόραμα

Χορηγός Φιλοξενίας
Hospitality sponsor

Επίσημος Ιατρικός
υποστηρικτής
Medical Cover

